

- taannehtivuuskiellon periaatetta on loukattu, kun jo päättyneiden sokerin markkinointivuosien tukien kokonaismäärää on — vasta asetuksella N:o 1193/2009 tehdyllä muutoksella
- jälkikäteen muutettu

(¹) Asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1193/2009 (EUVL L 321, s. 1)

Kanne 3.3.2010 — Puola v. komissio

(Asia T-101/10)

(2010/C 113/101)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies/asiamies: Szpunar)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1193/2009 (¹) 3 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä muotoillaan tuotantomaksujen ja lisämaksun kertoimen vahvistamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2004/2005 14.10.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1686/2005 (²) 2 artiklan sanamuoto uudelleen

- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että riidanalaisella toimenpiteellä eriytetään sokerialan lisämaksun kertoimet markkinointivuodelle 2004/2005 siten, että tämän kertoimen määräksi on vahvistettu uusien jäsenvaltioiden osalta 0,25466, kun taas viidentoista jäsenvaltion yhteisöjen osalta se on 0,14911.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin.

Ensiksi kantaja vetoaa komission puuttuvaan toimivaltaan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (³) 16 artiklan, jossa valtuutettiin komissio ainoastaan määrittämään yksi, koko yhteisön osalta määrältään yhtenäinen kerroin, rikkomiseen. Kantaja väittää, että asetuksen (EY) N:o 1260/2001 säännösten eri kieliversiot ovat tältä osin täysin yksiselitteiset ja yhteneväiset. Kantaja toteaa lisäksi, että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn periaatteilla ei voida perustella minkäänlaista poikkeamista asetuksen (EY) N:o 1260/2001 säännösten sanamuodosta, vaan ne pikemminkin kieltävät tällaisen poikkeamisen. Kantajan mielestä yhtenäinen kerroin on nimittäin olennainen väline toteutettaessa sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn periaatteita.

Toiseksi kantaja vetoaa sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan uudet jäsenvaltiot soveltavat välittömästi ja täysimääräisesti yhteisön säännöstöä (acquis communautaire). Kantajan mielestä riidanalainen toimenpide on de facto siirtymätoimenpide, joka ei perustu vuoden 2003 liittymisasiakirjaan eikä tämän perusteella annettuihin säädöksiin. Kantaja vetoaa tältä osin liittymisasiakirjan 2 artiklaan, joka on perustana sille, että Puolan tasavaltaa koskevat täysimääräisesti kaikki jäsenvaltioiden oikeudet ja velvoitteet ja siten — kantajan mukaan — myös oikeus saada hyväkseen liikaa maksetut maksut ja velvollisuus kattaa sokerimarkkinoiden tappiot, jotka ovat syntyneet edellisten markkinointivuosien aikana.

Kolmanneksi kantaja vetoaa syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan ainoana kriteerinä erilaiselle kertoimelle on päivämäärä, jolloin jäsenvaltiot liittyvät Euroopan unioniin. Se katsoo, ettei uusien jäsenvaltioiden liittyminen voi sellaisenaan olla objektiivinen kriteeri, jolla voidaan perustella tällainen eriyttäminen, sillä liittymisestä aiheutuvat seuraukset on tyhjentävästi vahvistettu vuoden 2003 liittymisasiakirjassa ja tämän perusteella annetuissa säädöksissä.

Neljänneksi kantaja vetoaa yhteisvastuuperiaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan valmistajien yhteisvastuuta koskeva periaate on sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn perusperiaate, ja tämä tarkoittaa sitä, että kaikki valmistajat vastaavat yhdessä tämän markkinajärjestelyn rahoituskustannuksista ja että rahoituksen neutraalisuutta ei toteuteta yksittäisen jäsenvaltion tasolla vaan koko unionin tasolla objektiivisten kriteerien perusteella. Kertoimen eriyttäminen yksittäisen jäsenvaltion mukaan merkitsee kantajan mukaan sokerimarkkinoiden rahoituskustannusten mielivaltaista, suhteetonta ja yhteisvastuutonta jakamista.

Viidenneksi kantaja vetoaa EY 253 artiklan (nykyisin SEUT 296 artiklan toinen kohta) rikkomiseen, sillä riidanalaisen toimenpiteen perustelut ovat puutteelliset. Kantajan mukaan komissio ei ole ilmoittanut seikkoja, joilla voidaan perustella kertoimen eriyttäminen, eikä päämääriä, joita kertoimen eriyttäminen voisi palvella.

⁽¹⁾ EUVL L 321, 8.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Tuotantomaksujen ja lisämaksun kertoimen vahvistamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2004/2005 14.10.2005 annettu komission asetus (EY) N:o 1686/2005 (EUVL L 271, 15.10.2005, s. 12).

⁽³⁾ Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 (EUVL L 178, 30.6.2001, s. 1).

Kanne 3.3.2010 — Südzucker ym. v. komissio

(Asia T-102/10)

(2010/C 113/102)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Saksa), AGRANA Zucker GmbH (Wien, Itävalta), Südzucker Polska S.A. (Breslau, Puola), Raffinerie Tirlemontoise SA (Bryssel, Belgia), Saint Louis Sucre SA (Pariisi, Ranska) (asianajajat H.-j. Prieß ja B. Sachs)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 3.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1193/2009 on kumottava

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kumoamisvaatimuksensa tueksi useita eri kanneperusteita.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat vetoavat EY 233 (SEUT 266 artikla) artiklan analogiseen rikkomiseen, koska komissio ei ollut noudattanut yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-5/06 ja C-23/06–C-36/06, Zuckerfabrik Jülich, 8.5.2008 antamaa tuomiota (Kok., s. I-3231). Yhteisöjen tuomioistuin päätti tuossa tuomiossa ne tavat, joilla käsitteisiin ”vietävä ylijäämä” ja ”vientisitoumusten kokonaismäärä” liittyvät muuttujat oli määritettävä laskettaessa sokerintuotantovuosia 2002/2003–2005/2006 koskevia tuotantomaksuja. Kantajien mukaan komissio on riidanalaisessa asetuksessa muuttanut myös ”maksujen kokonaismäärään” liittyvää kolmatta muuttujaa, vaikkei viimeksi mainitun laskentatapaa tutkittu edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa.

Toisessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio on rikkonut asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja toiminut vastoin sen tarkoitusta ja tavoitetta. Ne toteavat tästä muun muassa, että komissio oli maksujen kokonaismäärää laskiessaan ottanut mukaan maksuja, joita ei ollut haettu eikä maksettu. Lisäksi kuukausikohtaisen viennin kiintiöiminen oli johtanut siihen, ettei laskelma pitänyt paikkaansa. Tämän osalta kantajat korostavat sitä, että unionin tuomioistuin on asiassa Zuckerfabrik Jülich kieltänyt vahvistamasta kokonaistappion määrää maksuihin liittyviä kuluja suuremmaksi.

Kolmanneksi taannehtivuuskieltoa on rikottu, koska komissio muutti maksujen kokonaismäärää taannehtivin vaikutuksin.

Neljännän kanneperusteen mukaan EY 253 artiklassa (SEUT 296 artikla) määrättyä perusteluvollisuutta ei ole noudatettu, koska komissio perusteli riidanalaisesta asetusta asiassa Zuckerfabrik Jülich annettuun tuomioon mukautumisella, mutta kantajien mukaan asetuksessa ei noudateta tuota tuomiota.

Kantaja väittävä otsikon ”muut oikeudelliset virheet” alla, ettei komissiolla enää 3.11.2009 ollut toimivaltaa antaa asetusta sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2002/2003–2005/2006, koska asetus N:o 1260/2001, jonka komissio mainitsee oikeudellisena perustana, oli asetuksen antamisajankohtana jo kumottu. Vielä ne väittävät, että EY 37 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska tämän määräyksen mukaan asetuksen antamiseksi olisi pitänyt valita jokin muu menettely.

⁽¹⁾ Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1260/2001 (EUVL L 178, s. 1).